

Č.j.: 3R26/02-Ku

V Brně dne 23.10.2002

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 5.8.2002 podaném společností PRAGOPROJEKT, a.s., se sídlem K Ryšánce 1668/16, 147 54 Praha 4, zast. JUDr. Karlem Čermákem, advokátem se sídlem Advokátní a patentové kanceláře Čermák Hořejš Myslík, Národní 32, 110 01 Praha 1, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. S 54-R/02-431/140/VŠ ze dne 19.7.2002, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – České dráhy, státní organizace, se sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, 11015 Praha 1, zast. generálním ředitelem Ing. Daliborem Zeleným, v obchodní veřejné soutěži na zhotovení přípravné dokumentace stavby „ČD, DDC, Optimalizace trati Horní Dvořiště st. Hranice – České Budějovice“, vyhlášené dne 20.3.2002 v Obchodním věstníku č. 12/02 pod zn. 144746-12/02, podle zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb. a zákona č. 142/2001 Sb., jsem podle § 59 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb. a zákona č. 226/2002 Sb., na základě návrhu zvláštní komise ustavené podle § 61 odst. 2 téhož zákona, rozhodl takto:

Napadené rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. S 54-R/02-431/140/VŠ ze dne 19.7.2002

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m .

Odůvodnění

České dráhy, státní organizace, se sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, 11015 Praha 1, zast. generálním ředitelem Ing. Daliborem Zeleným (dále jen „zadavatel“) vyhlásil dne 20.3.2002 v Obchodním věstníku č. 12/02 pod zn. 144746-12/02 obchodní veřejnou soutěž na zhotovení přípravné dokumentace stavby „ČD, DDC, Optimalizace trati Horní Dvořiště st. Hranice – České Budějovice“ (dále jen „soutěž“) podle zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb. a zákona č. 142/2001 Sb. (dále jen „zákon“).

Z protokolu o otevírání obálek s nabídkami vyplývá, že zadavatel obdržel v soutěžní lhůtě pět nabídek, z nichž nabídka společnosti PRAGOPROJEKT, a.s., se sídlem K Ryšance 1668/16, 147 54 Praha 4, zast. JUDr. Karlem Čermákem, advokátem se sídlem Advokátní a patentové kanceláře Čermák Hořejš Myslí, Národní 32, 110 01 Praha 1 (dále jen „uchazeč“) byla vyřazena z dalšího posuzování a hodnocení. Zadavatel pak svým rozhodnutím č.j. 958/2002-07 ze dne 6.5.2002 vyloučil uchazeče ze soutěže s odvoláním na § 34 odst. 4 zákona.

Proti tomuto rozhodnutí podal uchazeč dne 10.5.2002 námitky, kterým zadavatel po jejich přezkoumání svým rozhodnutím ze dne 23.5.2002 nevyhověl a toto rozhodnutí převzal uchazeč dne 27.5.2002. Zároveň uchazeče poučil o možnosti podat návrh na zahájení řízení o přezkoumání rozhodnutí zadavatele (dále jen „návrh“) k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „ÚOHS“). Uchazeč tohoto práva využil. ÚOHS obdržel výše uvedený návrh dne 7.6.2002 a tímto dnem bylo podle § 57 odst. 1 zákona zahájeno správní řízení, jehož účastníky podle § 58 zákona jsou zadavatel a uchazeč.

Po posouzení a prošetření případu vydal ÚOHS dne 19.7.2002 pod č.j. S 54-R/02-431/140/VŠ rozhodnutí, kterým návrh uchazeče podle § 57 odst. 2 zákona zamítl, neboť uchazeč podal návrh ÚOHS po uplynutí lhůty stanovené zákonem a zadavatel jej neobdržel vůbec.

Své rozhodnutí ÚOHS odůvodnil zejména tím, že rozhodnutí zadavatele o námitkách bylo uchazeči doručeno dne 27.5.2002 a ÚOHS obdržel jedno vyhotovení návrhu dne 7.6.2002. Podle ustanovení § 57 odst. 2 zákona se návrh podává ve dvojím vyhotovení do 10 kalendářních dnů od doručení rozhodnutí zadavatele, jedno vyhotovení zasílá uchazeč orgánu dohledu a jedno zadavateli. Návrh, který nemá tyto náležitosti nebo u něhož uchazeč tyto náležitosti nedoložil ve lhůtě stanovené orgánem dohledu, jakož i návrh došlý po uplynutí stanovené lhůty orgán dohledu zamítne. ÚOHS zjistil, že v daném případě lhůta počala běžet dne 28.5.2002 a její běh skončil dne 6.6.2002, ÚOHS však návrh obdržel o den později, a to až 7.6.2002. Zadavatel ve svém stanovisku pak sdělil, že jedno vyhotovení návrhu neobdržel a uchazeč na výzvu ÚOHS, aby doložil zda a kdy bylo jedno vyhotovení návrhu doručeno i zadavateli, nereagoval. Dále ÚOHS v odůvodnění svého rozhodnutí uvádí, že desetidenní lhůta je lhůtou hmotněprávní, pro níž neplatí ustanovení § 27 zákona č. 71/1067 Sb., o správním řízení, ve znění pozdějších předpisů (správní řád) o procesních lhůtách, včetně ustanovení o zachování lhůty, je-li podání odevzdáno v poslední den lhůty k poštovní přepravě. Uvedené ustanovení se uplatňuje až po zahájení správního řízení a správní řízení je

u ÚOHS zahájeno podle § 57 odst. 1 zákona dnem, kdy návrh účastníka řízení obdrží, tedy bez ohledu na to, kdy byl předán k poštovní přepravě.

Proti tomuto rozhodnutí podal uchazeč v zákonné lhůtě rozklad, v němž zejména uvádí, že desetidenní lhůta podle § 57 odst. 2 zákona počala běžet nikoli „dnem rozhodnutí zadavatele uchazeči, tj. 28.5.2002, nýbrž až dnem následujícím po tomto dni (viz ust. § 27 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., správního řádu“. Lhůta uplynula desátý den od tohoto dne, přičemž tímto dnem byl 7.6.2002, kdy byl návrh doručen ÚOHS a tedy byl podán včas. Dále uchazeč uvádí, že výklad ÚOHS, že lhůta uvedená v § 57 odst. 2 je hmotněprávní a neuplatní se na ni § 27 správního řádu je nesprávný a neodpovídá dikci ustanovení § 27 správního řádu. Ustanovení § 27 správního řádu se vztahuje obecně na jakékoli lhůty ve správním řízení. Správní řád ani zákon nevyklučuje aplikaci § 27 správního řádu a tato aplikovatelnost vyplývá s § 61 zákona. Lhůty upravující řízení před státním nebo jiným orgánem, který je nositelem veřejné moci, jsou vždy lhůtami procesními, a to včetně lhůty na zahájení řízení, neboť i ty se týkají vztahu mezi účastníky řízení a samotným orgánem, který v řízení uplatňuje státní moc. Na podporu uvedeného právního názoru uvádí dále uchazeč, že § 27 odst. 3 poukazuje na podání, přičemž podáním je rovněž podání účastníka řízení, kterým se zahajuje řízení. Také uvádí, že aplikace právního názoru ÚOHS by v praxi nepřipustně a neúměrně zatížila právní styk, neboť jakékoli návrhy by bylo nutno u ÚOHS podávat osobně, případně za pomoci kurýrní pošty a obojí je nákladné a nepraktické a znevýhodňuje účastníky řízení se sídlem mimo Brno před účastníky z Brna a blízkého okolí.

K nedoručení jednoho vyhotovení návrhu zadavateli uchazeč uvádí, že samotné opomenutí doručit jedno vyhotovení návrhu zadavateli není důvodem k zamítnutí návrhu a zákon nestanoví lhůtu, v níž má uchazeč doručit jedno vyhotovení návrhu zadavateli. K tomu uchazeč uvádí, že jedno vyhotovení návrhu zaslal uchazeč „dnešního dne, což prokazuje přiloženým podacím lístkem“. Opomenutí nemůže být považováno za takový nedostatek podání, aby odůvodňoval zamítnutí návrhu a pokud by bylo možno vyvodit lhůtu k podání návrhu i zadavateli, jednalo by se o lhůtu pořádkovou bez právních následků.

Závěrem rozkladu uchazeč navrhuje, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc byla vrácena k dalšímu řízení. Dále se domáhá, v případě, že jeho návrhu nebude vyhověno, o prominutí zmeškání lhůty dle § 28 správního řádu, neboť úkon nemohl učinit dříve, neboť neměl potřebné podklady.

Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu zvláštní komisí a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem napadené rozhodnutí přezkoumal v celém rozsahu a s přihlédnutím k doporučení této komise dospěl k následujícímu závěru:

ÚOHS tím, že svým rozhodnutím č.j. S 54-R/02-431/140/VŠ ze dne 19.7.2002 návrh uchazeče podle § 57 odst. 2 zákona zamítl, rozhodl správně a v souladu se zákonem.

Musím opětovně citovat ustanovení § 57 odst. 2 zákona, podle kterého se návrh podává ve dvojnásobném vyhotovení do deseti kalendářních dnů od doručení rozhodnutí zadavatele. Jedno vyhotovení zasílá uchazeč orgánu dohledu a jedno zadavateli. V návrhu musí být uvedeno, kdo jej podává, proti kterému úkonu zadavatele směřuje, v čem je spatřováno porušení zákona a čeho se uchazeč domáhá. Součástí návrhu je i přesné označení a adresa zadavatele a doklad o složení uvolněné jistoty (§ 25 odst. 7 zákona). Návrh, který nemá tyto

náležitosti, nebo u něhož uchazeč tyto náležitosti nedoložil ve lhůtě stanovené orgánem dohledu, jakož i návrh došlý po uplynutí stanovené lhůty, orgán dohledu zamítne.

Při podání návrhu je povinností ÚOHS, aby se nejdříve zabýval otázkou, zda byl podán včas v desetidenní lhůtě a zda byl podán v souladu s § 57 odst. 2 zákona. V daném případě bylo rozhodnutí zadavatele o námitkách doručeno uchazeči dne 27.5.2002. ÚOHS pak obdržel návrh dne 7.6.2002, tedy 11. den a zadavatel jej neobdržel vůbec. Nezaslání jednoho vyhotovení návrhu ÚOHS i zadavateli nebo jeho doručení po lhůtě, spojuje zákon se zamítnutím návrhu jako nekvalifikovaného. Tyto skutečnosti vyplývají přímo z ustanovení § 57 odst. 2 zákona.

Také poukazuji na skutečnost, že podle ustanovení § 18 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) je řízení zahájeno dnem, kdy podání účastníka řízení došlo správnímu orgánu příslušnému ve věci rozhodnout. V případě přezkoumávání úkonů zadavatele při zadávání veřejné zakázky je tak dnem zahájení správního řízení u ÚOHS den, kdy návrh na zahájení tohoto řízení dojde orgánu dohledu a v tomto smyslu hovoří i ustanovení § 57 odst. 1 zákona. Lhůta obsažená v § 57 odst. 2 zákona se proto vztahuje na úkon uchazeče před zahájením správního řízení, a proto pro ni nelze subsidiárně použít ustanovení správního řádu, neboť ten se podle svého § 1 odst. 1 vztahuje pouze na správní řízení.

V daném případě byl posledním dnem pro podání návrhu 6.6.2002 a tento den připadl na čtvrtek. V této souvislosti uvádím, že nelze ani použít rozsudek Vrchního soudu v Olomouci č.j. 2A 12/2001-36 ze dne 28.3.2002, dle kterého „deset kalendářních dnů je s ohledem na koncentraci postupu zadavatele lhůtou přiměřenou, ale také není možné ji dále zkracovat, aby nebylo vytvářeno dalších překážek pro možnost skutečně námitky podat. Jestliže z těchto dnů je prakticky vyloučena sobota, neděle a dny pracovního klidu, pak soud nevidí prostor pro takový výklad, který dále tuto lhůtu zkrátí. Proto má za vyvážené, aby i v tomto případě bylo možné aplikovat závěry Ústavního soudu ČR přijaté v obdobném případě“ (IV.ÚS 365/97, Pl.ÚS 33/97).

V posuzovaném případě návrh ÚOHS došel pozdě a zadavatel jej neobdržel vůbec. Argumenty uchazeče, že lhůta by měla běžet až ode dne 29.5.2002 uvádím, že ÚOHS správně posoudil běh lhůty. Uchazeč obdržel rozhodnutí o námitkách dne 27.5.2002, což vyplývá z podepsané doručky a lhůta pro podání návrhu počala běžet tedy dne 28.5.2002 a posledním dnem pro podání návrhu bylo 6.6.2002. Taktéž se nelze ztotožnit s tvrzením uchazeče v rozkladu, že samotné opomenutí uchazeče doručit jedno vyhotovení návrhu i zadavateli není důvodem pro zamítnutí návrhu, a že zákon nestanoví lhůtu k podání tohoto návrhu. Tyto skutečnosti z ustanovení § 57 odst. 2 zákona nepochybně vyplývají, a to že návrh se podává ve dvojím vyhotovení do deseti kalendářních dnů od doručení rozhodnutí zadavatele. Jedno vyhotovení zasílá uchazeč orgánu dohledu a jedno zadavateli. V návrhu musí být uvedeno, kdo jej podává, proti kterému úkonu zadavatele směřuje, v čem je spatřováno porušení zákona a čeho se uchazeč domáhá. Součástí návrhu je i přesné označení a adresa zadavatele a doklad o složení uvolněné jistoty (§ 25 odst. 7 zákona). Návrh, který nemá tyto náležitosti, nebo u něhož uchazeč tyto náležitosti nedoložil ve lhůtě stanovené orgánem dohledu, jakož i návrh došlý po uplynutí stanovené lhůty, orgán dohledu zamítne.

S tvrzením, že nezaslání jednoho vyhotovení návrhu zadavateli nemá žádné právní následky se taktéž nezakládá na pravdě. S nedoručení jednoho vyhotovení návrhu i zadavateli spojuje zákon závažné právní důsledky, neboť zadavatel, který návrh neobdrží v zákonem

stanovené lhůtě může mít zato, že žádný návrh nebyl podán a může ihned po uplynutí desetidenní lhůty uzavřít s vítězným uchazečem smlouvu. Nezaslání jednoho vyhotovení návrhu zadavateli i jeho doručení zadavateli po lhůtě, spojuje tedy zákon se zamítnutím návrhu jako nekvalifikovaného.

K žádosti uchazeče o prominutí zmeškání lhůty uvádím, že vzhledem k tomu, že lhůta obsažená v § 57 odst. 2 zákona se vztahuje na úkon uchazeče před zahájením správního řízení, nelze pro ni ani subsidiárně použít ustanovení správního řádu, neboť ten se podle svého § 1 odst. 1 vztahuje pouze na správní řízení. I kdyby bylo možno postupovat dle ustanovení správního řádu, úkon uchazeče byl učiněn i tak opožděně vzhledem k tomu, že § 28 správního řádu stanoví, že správní orgán promine ze závažných důvodů zmeškání lhůty, požádá-li o to účastník řízení do 15 dnů ode dne, kdy pominula příčina zmeškání, a učiní-li v téže lhůtě zmeškaný úkon. O prominutí lhůty požádal uchazeč až ve svém podání ze dne 5.8.2002 a posledním dnem lhůty pro podání návrhu byl 6.6.2002. Nelze ani hovořit o závažných důvodech zmeškání, když uchazeč tvrdí, že neměl podklady. Návrh se podává ve dvojím vyhotovení, což znamená že podklady pro podání návrhu ÚOHS měl uchazeč již přede dnem posledního dne lhůty, ale opomenul jednu kopii tohoto návrhu podat i zadavateli.

Pro úplnost dodávám, že ÚOHS vždy, i při podání nekvalifikovaném návrhu, posuzuje případ i po věcné stránce, zda zadavatel v průběhu zadávacího řízení neporušil některá ustanovení zákona. V kladném případě zahajuje řízení z vlastního podnětu a vydá příslušné rozhodnutí.

Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 61 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

Ing. Josef Bednář
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. České dráhy, státní organizace, se sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, 11015 Praha 1, zast. generálním ředitelem Ing. Daliborem Zeleným,
2. JUDr. Karel Čermák, advokát se sídlem Advokátní a patentové kanceláře Čermák Hořejš Myslí, Národní 32, 110 01 Praha 1
3. spis.